

А у нас родина дружня!

Ведучий. Сьогодні ми поговоримо про родину, адже кожен з нас все своє життя проводить у родині: спочатку в батьківській, потім у своїй, а потім, буває, у родині своїх дітей.

Ведучий. Родина – святиня людського духу: благородних людських почуттів: кохання, вірності, піклування, взаєморозуміння. Це невсипуща хранителька національних традицій і звичаїв, пам'яті предків. Рід, родина, народ – безсмертні.

Учень. Родина, дорога родина!
Що може бути кращим в світі цім?
Чим більше дорожить людина
За батьківський і материнський дім?
Що може бути кращим за вечерю в домі
За батьківським міцним столом,
Де в шумнім гомоні і в кожному слові
Все сповнене любов'ю, а не злом?
Де можна більше зачерпнуть любові?
Де взяти більше доброти?
Як в материнським ніжнім слові,
Як з батька щедрої руки.

Вчитель. Діти, а яке поняття ви вкладаєте в слово “родина”? (відповіді учнів)

Розповідь учня

Учень. Колись давно я запитав у матері: «Мамо, а що таке родовід?» Вона загадково посміхнулася і підійшла до вікна. «Дивись, сину, яке велике дерево росте на нашому подвір'ї».

Я поглянув у вікно і побачив знайому картину, яка постає перед моїми очима щодня. Міцний високий клен із розлогим гіллям, на якому ось-ось з'явиться лапате зелене листя. Люблю це дерево, бо влітку воно дарує мені прохолодну тінь від своєї затишної крони, а взимку чарує суворою величчю.

Трохи здивовано я подивився на матір. Вона продовжила: «Родовід — це дерево, яке дуже старе, але міцне. Гілок на якому з кожним роком стає все більше, — це наші рідні, а міцне коріння, що тримає на собі цього велетня, — засновники нашого роду».

Я замислився над словами матері і ще пильніше придивився до знайомого і водночас незнайомого дерева. Дебелий стовбур тримав на собі сотні гілок, великих та малих. Раптом дмухнув сильний вітер. Він почав розхитувати гілки в різні боки. Але вони так міцно трималися за стовбур, що ніяка сила не могла порушити цю єдність. І я зрозумів: як гілка не може існувати без дерева, так і людина не може жити без родоводу, без знань про його історію.

Учень. З давніх – давен існувала така традиція: кожен повинен знати свій рід до сьомого коліна поіменно. З кожним членом роду були пов'язані цікаві історії, події, чим більше людина знала про свій рід, тим довше жила пам'ять про померлих родичів, тим більше берегли і підтримували

живих. Тож у нас, українців, завжди існував дуже тісний зв'язок між поколіннями.

Вчитель. Перевіримо на скільки добре ви знаєте свій родовід. Кожній сім'ї ми пропонуємо створити своє родовідне дерево. На виконання цього завдання вам дається 5 хвилин. Переможе та сім'я, яка знає найбільше поколінь. Отож час пішов _____

Ми переконалися, що усі ви добре знаєте свої родини. Але перемогла сім'я

(на дошці вивішуємо родовідні дерева)

Ведучий: Кожен рід - це велике дерево, а на ньому гілочки-діти, які швидко ростуть і міцніють, бо живляться соками великої гілки-сім'ї. Сім'я - це мама, тато, бабуся, дідусь, братик, сестричка. Вона тим міцніша, чим сильніша дружба у родині.

Ведучий: А для того, щоб дружба у сім'ї лише міцнішала давайте пінаємо один одного ближче.

Вчитель. Вам необхідно заповнити анкету за результатами якої ми зробимо висновок наскільки добре ви знаєте один одного.

Дайте відповіді на запитання в анкеті.

Анкета для батьків

1. Чим особливо цікавиться ваша дитина?
2. Який улюблений предмет вашої дитини?
3. Хто є улюбленим вчителем вашої дитини?
4. Яку останню книгу прочитала ваша дитина?
5. В які ігри на комп'ютері любить грати ваша дитина?
6. Де виконує домашні завдання ваша дитина?
7. З ким із учнів з групи дружить ваша дитина?
8. Де, коли і як проводить свій час разом із друзями ваша дитина після занять у ліцеї?
9. Які клуби, гуртки, секції відвідує ваша дитина?
10. Які телепередачі любить ваша дитина?

Анкета для дітей

1. Чим захоплюються ваші батьки?
2. Ким працюють ваші батьки?
3. Хто є улюбленим співаком ваших батьків?
4. Які телепередачі є улюбленими у ваших батьків?
5. Яке улюблене місце відпочинку ваших батьків?
6. Чим повинні цікавитися ваші батьки?
7. Яку іноземну мову знають ваші батьки?
8. Де народилися ваші батьки?
9. Ким мріяли стати ваші батьки у дитинстві?
10. Яка улюблена книга ваших батьків?

Вчитель. Чи змогли ви дати відповіді на усі запитання анкети? Підпишіть свої анкети і відайте мені.

Хто із вас впевнений, що дав правильно відповіді на усі запитання? (з 1-2 сім'ями перевіряю правильність, зачитую питання – отримую відповідь і звіряю з анкетною).

Ведучий: Сім'я-святиня людського духу, благородних людських почуттів: кохання, любові, вірності, піклування. Це хранителька національних звичаїв і традицій, плекальниця найвищої цінності людства-дітей.

Ведучий: А як же народилася сім'я?

Учень. Мільйони років тому, коли Земля була ще зовсім юною, зустрілися двоє-чоловік та жінка. Вони покохали один одного і вирішили жити разом. Це були Адам і Єва.

- Хто буде народжувати дітей?-запитав Адам Єву.

Єва відповіла:

- Я.

- Хто буде їх доглядати і виховувати?

- Я.

- Хто буде готувати їжу?

- Я, - сказала Єва.

- Хто буде оберігати сімейне вогнище?

- Я, - знову відповіла Єва.

- А хто буде прати, прибирати, ділити зі мною радощі і розчарування?

- Я! Я! Я! - промовила Єва.

Сім разів Єва промовляла «я». Сім «я» пролунало із вуст мудрої жінки. Так і народилася на Землі перша сім'я. А ми нашим сім'ям бажаємо:

Учень. Нехай слова і пісні малозвучні
Для вас лунають знов і знов.
Хай будуть в серці нерозлучні
Добро, надія, віра і любов.
Хай вам сміється доля журавлина,
Поля розлогі колосом цвітуть.
Нехай червоні ягоди калини
Сімейну вашу осявають путь.

Вчитель. Давайте подумаємо і вирішимо на що схожі ваші сім'ї. (пропоную зображення сонця, зірки, свічки, багаття, перлини, тритника, серця). Вам необхідно визначити на який з цих предметів, а можливо у вас виникне якась інша асоціація схожа ваша сім'я і пояснити чому.

Наприклад: «На вогонь схожа добра, радісна, щедра, сяюча родина».

(кожна сім'я дає асоціацію)

Ведучий: Батьківська оселя - це родинне вогнище, звідки всі ми пішли у широкий світ. І сьогоднішня зустріч стане своєрідним шляхом у пізнанні свого роду, адже корені кожного з нас починаються з батьківської домівки,

Ведучий: Де з малих літ, з раннього дитинства намагаються прищепити найкращі людські риси: доброту, чуйність, милосердя.

Ведучий: Птахи й ті повертаються з-за далеких морів до своїх гнізд. Сотні віків, німі, безсловесні, щовесни вони летять у рідні краї, їх кличе голос життя. Там десь, за тисячі верст, на них чекають напівзруйновані, але рідні гнізда. А ми таки люди. В нас не тільки інстинкт, а й розум. То чому ж ми маємо забувати про свої гнізда?

Ведучий: Будь благословенна, хато моя! І коли ми оновимо світ, коли збудуємо найрозкішніші палаци, однаково збережемо тебе для нащадків, наша хато, нехай бідняцька, але прекрасна, хато!

Ведучий: Під високим небом збережемо тебе такою, якою ти була. Щоб бачили всі, щоб знали наші нащадки, під якими дахами ми народжувалися і виростили і, набравшись сил, ішли від отчого порога перетворювати світи.

Ведучий: Нехай же стоїть під суворим небом історії наша рідна хата, нехай красується в живому цвітінні соняшників і мальв, у барвистому полі веселки.

Вчитель. Оскільки сонце є символом життя, а його світло символізує щастя, тож давайте зробимо так, щоб кожен його промінчик дарував щастя усім присутнім тут сім'ям.

Вам необхідно продовжити прислів'я і приказки, які є на сонячних промінчиках.

Нащо й ліпший клад, коли в сім'ї *лад*.

За науку цілуй батька і матір у *руку*.

Шануй батька і неньку — буде тобі скрізь *гладенько*.

Нема того краму, щоб купити *тата й маму*.

У дитини пальчик заболить, а у матері — *серце*.

Яблучко від яблуні *недалеко падає*.

До свого роду — хоч через *воду*.

Яке дерево, такі в нього квіточки, які батьки такі їхні *діточки*

Який куш, така й калина, яка мати така й *дитина*

Який дуб, такий тин, який батько, такий *син*

Не навчив батько, не навчить і *дядько*

Нема того краму, щоб купити *маму*

Як під сонцем квітам, так з матір'ю *дітям*

Мати однією рукою б`є, а другою *голубить*

Добрі діти – батькам *вінець*, а злі діти - *кінець*

Вся сім'я вмісті, так і *душа на місці*

Ведучий: Мати! Материнське серце здатне прийматися болем дитини на відстані, журитися долею дітей усе життя. І сьогодні ми, діти, дякуємо вам за вашу любов і ласку, за тепло ваших сердець, за все, що можна вкласти в одне слово — турбота.

Ведучий: Від матері ми одержали життя. Мати вчить нас людських правил, оживлює наш розум, укладає в наші вуста добрі слова.

Ведучий: Мама... Це перше слово, яке вимовляє дитина і, мабуть, на всіх мовах світу це слово звучить однаково ніжно.

Ведучий: У мами найдобріші та ласкаві руки, найніжніша посмішка та найдобріші очі, що світяться любов'ю.

Ведучий: У мами чутливе серце – в ньому ніколи не згасне любов до своєї дитини.

Ведучий: І скільки б не було тобі років, тобі завжди потрібна мама. І чим більша твоя любов до матері, тим радіснішим і світлішим стає твоє життя.

Ведучий: «Найкращі дні для наших матерів – це дні, коли щасливі їхні діти»

Вчитель. А зараз завдання для дітей, вам потрібно подумати, пригадати і нам розповісти про той день, коли ви зробили маму щасливою.

Вчитель. Ми пригадали ті дні, коли ваші мами були дуже щасливими.

Вчитель. Тепер послушайте і продовжіть речення:

1. Моя мама завжди хвилюється за ...
2. Коли моя мама говорить зі мною, то ...
3. У характері моєї мами мені подобається те, що
4. Для своєї мами я завжди стараюсь ...
5. Я не хочу, щоб моя мама
6. Перед своїми батьками я зобов'язаний (а) ...

Ведучий. Ми багато чим завдячуємо своїм батькам, але чи завжди про це пам'ятаємо, давайте подумаємо...

Ведучий. Слово «мама» росте разом з нами тихо, як ростуть дерева, сходять сонце, розцвітає квітка, як тихо світить веселка і гладить дитину по голівці рідна рука. Це – мить, і це – вічність, бо мама завжди з нами, вона живе в нас.

Ведучий. Важко усвідомити все те, що вміщує в себе це звичне і водночас дороге слово – мати.

Ведучий. Бо матір – це означає мати все.

Ведучий. Мама ніколи не вимагає від нас ніяких жертв, а сама жертвує заради нас усім: і сном, і відпочинком.

Учень. Послушайте одну історію, а потім висловіть свою думку на почуте.

Одного вечора, коли мама готувала вечерю, одинадцятирічний син прийшов до кухні з карткою в руках.

З офіційним виглядом дитина подала картку мамі. Мама витерла об запаску руки і прочитала:

- прибирання у кімнаті – 2грн.
- догляд за сестричкою – 3грн.
- отримання відмінних оцінок – 5грн.

Мати зворушено подивилась синові у вічі. Потім взяла ручку і написала:

- за те, що носила тебе під серцем 9 місяців – 0грн.
- за ночі, проведені коло твого ліжечка, коли ти хворів – 0грн.
- за те, що втирала твої сльози – 0грн.
- за те, що всього тебе навчала – 0грн.
- за всі обіди, сніданки, канапки до школи – 0грн.
- за все, що даю тобі щоднини – 0грн.

Мати віддала картку синові. Він подивився і написав «Сплачено» і зі сльозами кинувся до матері на шию.

Ведучий: Мати – символ усього найкращого, найдобрішого, найсвятішого. В одному арабському прислів'ї говориться, що Бог створив на світі матерів, щоб заступали Бога там, де його нема.

Ведучий: Мати – це перше слово, яке з радістю, з усмішкою вимовляє дитина. Мати – це слово, яке найчастіше повторює людина в хвилини страждання і горя. Мати любить свою дитину, завжди розуміє її, подасть руку допомоги, розділить її радість і смуток.

Учень Легенда *Байдужість до батька, матері не прощається*

Живе у народі хвилююча бувальщина про материнську любов.

У маленькій лікарні на околиці великого міста лежали дві матері — Чорнокоса й Білокоса. Вони народили синів у один і той самий день. Обидві матері були щасливі. Вони мріяли про майбутнє своїх синів.

-Я хочу, щоб мій син став видатною людиною, музикантом або письменником, відомим в усьому світі, або інженером космічних кораблів, - сказала Білокоса матері.

-А я хочу, щоб мій син став доброю людиною,- сказала Чорнокоса матері.- Щоб ніколи не забував матері й рідного дому, любив Батьківщину і ненавидів ворогів.

Щодня до молодих матерів приходили чоловіки; затамувавши подих, дивилися на личка своїх синів. А в очах сяяли щастя, подив і замилювання.

Минуло тридцять років. У ту саму лікарню прийшли дві жінки — Чорнокоса й Білокоса. В їхніх косах уже сріблилася сивина, але жінки були такими ж гарними. Їх обох поклали в одну палату, щоб лікувати серце. Жінки впізнали одна одну, розговорилися.

- Ким же став твій син? –спитала нарешті Чорнокоса матері.

- Видатним музикантом,-з гордістю відповіла Білокоса.-Він тепер диригує оркестром, виступає у найбільшому театрі, буває за кордоном. І назвала його ім'я.

-А твій ким став?- спитала Білокоса.

-Хліборобом. Механізатором. Син мій оре землю й сіє хліб, збирає врожай. Живемо ми в селі, у сина двоє дітей.

-А проте, щастя тебе обминуло,- сказала Білокоса.-Твій син став простою, нікому не відомою людиною, таких мільйони...

І дня не минуло, а до Чорнокосої матері приїхав син. В очах неньки світилася радість-здавалося, вона в цю мить забула про всі болі.

— Видужуйте, мамо, — сказав син і на прощання поцілував її.

А до Білокосої матері ніхто не прийшов.

— У сина зараз концерт... Якби не концерт, він, звичайно, прийшов би,— задумано мовила Білокоса.

На другий день надвечір до Чорнокосої матері знов приїхав син-хлібороб. Привіз бджолиний мед, паляницю, яблука. Від щастя обличчя в Чорнокосої матері засвітилося і зморшки розправилися.

До Білокосої матері ніхто не приходив.

Увечері жінки лежали мовчки. Чорнокоса усміхалася, а Білокоса тихо зітхала, боячись, щоб її зітхання не почула сусідка.

Так повторилося і втретє, і вчетверте.

Минув місяць. До Білокосої матері так ніхто й не прийшов. Лікарі сказали Чорнокосій матері: «Тепер ви зовсім здорові». А Білокосій лікар тихо мовив: «Вам ще треба полежати. Звичайно, ви теж станете зовсім здоровою». Говорячи це, лікар дивився чомусь убік.

За Чорнокосою матір'ю приїхав син. Він привіз букет великих червоних троянд.

Прощаючись із Чорнокосою матір'ю, Білокоса попросила побути з нею кілька хвилин наодинці. Коли з палати всі вийшли, Білокоса мати зі сльозами на очах сказала:

— Скажи, люба, як ти виховала такого сина? Ти щаслива, а я... — вона заплакала.

— Ми розлучаємось і ніколи більше не побачимося, — сказала Чорнокоса. — Бо не може бути втретє такого збігу. Тому я скажу тобі всю правду. Син, якого я народила в той щасливий день, помер... Помер, коли йому не було ще й року... А це... не кровний мій син, але рідний! Я усиновила його трирічним хлопчиком. Але для нього я — рідна мати. Ти це бачила своїми очима. Я щаслива. А ти нещасна людина, і я глибоко співчуваю тобі. Якби ти знала, як я страждала в ці дні за тебе. Вийдеш із лікарні, піди до сина і скажи: його байдужість повернеться проти нього. Як він ставиться до матері, так і його діти ставитимуться до нього. Байдужість до батька-матері не прощається.

Ведучий: Мати доглядає дітей, поряється по господарству, а ось у батька зовсім інші проблеми і турботи, ми навіть бачимо його рідше, ніж матір, бо він піклується не лише про нас, а про всю сім'ю.

Ведучий: Щоб жили ми в достатку, не відчували ні в чому нужди, щоб у хаті було тепло, і на подвір'ї все до ладу, щоб землю обробити та ще й грошей заробити.

Ведучий: Татова любов до нас стримана. Недарма у народі кажуть, що дитину треба любити так, щоб вона про це не знала. Саме такою і є батькова любов. Про це ми знайшли і прислів'я:

Ведучий: Батькова лайка-дужча за материнську байку.

Ведучий: Батько не мати-не буде голубити і цілувати.

Ведучий: З батьком суд коротенький.

Учень. Існує така легенда. Колись давно запитали у батька багатодітної сім'ї, як він зумів так гарно виховати аж дванадцять своїх дітей. «А я ніяк їх не виховував, я робив, а вони біля мене, я жив, а вони – біля мене.»

Ведучий: Батько — це захисник, годувальник. Батькове слово — це закон. Як скаже батько, так і буде, бо він — голова сім'ї, зразок для своїх дітей. Кожна дитина хоче, щоб її батько був людиною сильною, справедливою, щоб був мудрий і мужній.

Вчитель. Давайте кожен з вас скаже, що для нього означає слово «тато»

Тато – це...

(...звичайна людина, яка робить все можливе і неможливе, аби стати для своєї дитини Суперменом.)

. . . джерело мудрих порад, хоч здебільшого вони не рятують становища.

. . . людина, яка все знає і вважає за краще уважно спостерігати, щоб вчасно підстрахувати тебе.

... людина, яка має глибокі й зважені погляди на політику, спорт, захист навколишнього середовища.

... людина, у якої є скриньки, коробки й інші сховиська, наповнені цінними речами і технічними пристроями, і всяким мотлохом.)

Вчитель. Оскільки татів на нашому святі небагато, давайте перевіримо, чи навчили вони своїх дітей думати так як вміють робити це вони.

(викликаю татів і їхніх дітей)

Зараз вам запропонуються цікаві запитання, відповіді на які є нетрадиційними, вам потрібно швидко і правильно відповідати, правильно відповівши ви робите крок назад.

1. По чому ходять, але не їздять? (По сходах у приміщеннях)
2. На що схожа половина яблука? (На другу половину)
3. Коли дурень розумним буває? (Коли мовчить)
4. Без чого людина не може жити? (Без імені)
5. Що станеться 30 лютого? (Нічого: у лютому 30 днів не буває)
6. Чи може страус назвати себе птахом? (Ні, він не вміє розмовляти.)
7. Чи може чоловік одружитися на сестрі своєї вдови? (Ні)
8. Чи є 7 листопада в Австралії? (Так)
9. Ви-пілот літака, що летить з Гавани в Москву з двома перемадками в Алжирі. Скільки років пілоту? (Стільки, скільки вам)
10. Зазвичай місяць закінчується 30-м або 31-м числом. В якому місяці є 28-е число? (У всіх)
11. Брусок потрібно розпилити на 12 частин. Скільки потрібно розрізів? (11)
12. На руках 10 пальців. Скільки пальців на 10 руках? (50)
13. Скільки цифр 9 в ряду чисел від 1 до 100? (20)
14. Горіло 7 свічок. Три погасло. Скільки свічок залишилось? (3)
15. Цеглина важить 1кг плюс, ще пів цеглини. Яка вага цеглини? (1кг)
16. Під яким кущем сидить заєць під час дощу? (Під мокрим)
17. З якого посуду нічого не можна їсти? (Порожнього)
18. Що йде не рухаючись? (Час)
19. Яким гребінцем не розчешеш волосся? (Півнячим)
20. Скільки кольорів у веселки? (Сім)
21. Чим закінчується день? (М'яким знаком)
22. Скільки картоплин влізе у горщик? (Жодної)
23. На що падає борошно у млині? (На купу)
24. Від чого у качки ноги червоні? (Від коліна)

25. Чи можна сьогодні отримати телеграму, яка буде відправлена завтра? (Так, через зміни в часових поясах)

Ведучий: «Шануймо наших батьків» — так велить книга книг — Біблія. Майже три з половиною тисячі років тому на кам'яних таблицях, які отримав пророк Мойсей від Бога на горі Синай, були вирізьблені слова: «Шануй батька твого і матір твою, щоб добре тобі було та щоб довголітнім був ти на землі».

Ведучий: Новий Заповіт навчає: «Шануй батька та матір», «Хто злословить на батька чи матір — хай смертю помре». І недарма, бо за Біблією найбільший гріх людини — це неповага, нелюбов, непошана до батьків.

Вчитель: Ви зараз в такому віці, коли здається, що батьки оточують вас надмірною увагою. Вони звикли вважати вас маленькими, постійно повчають, контролюють: «Піднімайся, спізнився до школи... Лягай раніше, а то проспий... Сідай за уроки... Не затримуйся після школи...». Вони радять, із ким дружити, що вдягати, яку музику слухати, стежать за кожним вашим кроком.

«Ну чому вони постійно втручаються у моє життя?». Мабуть, ця думка останнім часом тривожить багатьох із вас. Ви сердитесь, ображаєтесь, наполягаєте на своєму, а вони, відповідно, посилюють контроль, заборони стають іще жорсткішими, і ваші суперечки дедалі частіше закінчуються сварками. Спробуйте подивитися на себе очима батьків.

- Як ви гадаєте, чому вони до вас прискіпуються?

- Хто перший йде на примирення? Чому?

- Що вас більше влаштовує: сварки чи добрі стосунки в родині? Чому?

Ведучий: Ніхто не має права засуджувати своїх батьків. Кожен повинен зрозуміти просту істину — батьки дали нам життя, і кожен у хвилини непорозуміння чи образи повинен повторювати слова: *«Своєю появою на світ я завдячую тобі».*

Ведучий: У багатьох найщасливіші хвилини життя пов'язані з матір'ю, з рідним домом. Наодинці з рідними відчуваємо себе щасливими, не дивлячись на те, хто є наші батьки. Батьків, як і Батьківщину, не вибирають. Це розуміють усі.

Ведучий: Виховання дітей у родині не завжди йде гладко. Виховувати дитину нелегко, але перевиховувати ще важче.

Ведучий: Найкращий спадок для дітей — не золото та маєтки, а гарне виховання та навчання, що є найбільшим багатством, головною запорукою життєвих успіхів.

Ведучий: Саме ця ідея закладена в народній притчі: «Якщо ви дасте своїй дитині одну рибину, то вона буде сита один день. Якщо дасте дві рибини, то вона буде сита два дні. А якщо ви навчите дитину ловити рибу, то вона буде сита протягом усього життя».

Ведучий: Батьки! Ви народили і виховуєте нас не лише для батьківської радості.

Ведучий: У ваших родинах і під вашим керівництвом зростаємо ми, ваші діти.
Беремо з вас приклад, вчимося у вас.

Ведучий: Тож не дайте заснути почуттям любові, доброти і щедрості.

Ведучий: Запам'ятайте, діти, і понесіть через усе життя своє цю святую заповідь, яка передається із роду в рід. Нехай горить вона на вашому шляху яскравим вогником, остерігаючи від байдужості та безсердечності:

Учень: Пам'ятай! У тебе – єдина в світі мати; у тебе – єдиний в світі батько;

Учень: Серце батьків завжди вражають невдячність, байдужість дітей.

Учень: Пам'ятай! Як ти шануватимеш своїх батьків – так твої діти шануватимуть тебе.

Учень: Пам'ятай! Твоє недобре слово – подряпина на ніжній душі батьків.

Учень: Пам'ятай! Обов'язок дітей: платити батькам за їх піклування любов'ю і відданістю.

Учень: Не роби старість батька й матері бідною.

Учень: Пам'ятай! Забута могила батьків – твоя бездушність і байдужість.

Учень: Пам'ятай! Про старість треба говорити тільки з повагою.

Учень: Не можна залишати рідну старшу людину самотньою.

Учень: Пам'ятай! Шануй батька свого і матір свою, щоб добре тоді було та щоб довголітнім ти був на землі!!!

Вчитель. Тож давайте спробуємо зрозуміти чи стали ваші родини ще дружнішими. Вам необхідно порадившись між собою вийти з проблемних ситуацій. Ви повинні сказати, як у тій чи іншій ситуації ви вчините, щоб зберегти, щастя.

В родині нема грошей.

В одного з членів родини неприємності.

Через якусь проблему виник сімейний конфлікт, суперечка.

Пропав собака.

Дитина стала погано навчатися.

Учень. Щасливі ті батьки і діти,
Яких мине гірка пора.
Нам треба вміти, треба вміти
Ростити паростки добра.
Добро не родиться од злості —
І в цьому істина проста.
Нехай частіш до нас у гості
Приходить злагода свята.
Несімо злагоду, як ту дитину,
У кожна хату і родину.
Нам треба злагоди, а зла не треба.
Хай посміхається земля і небо.

Вчитель: Ми дякуємо вам, дорогі батьки, що завітали на наше свято, розділили з нами найдорожче, що є у нас – радість спілкування. Хай між дітьми і батьками назавжди панує любов, повага і розуміння. А місток доброти і любові між вами не переривається.

